

ved Ejendommen, og der findes Halm- og Hø- og Røbeholdninger, og der findes Redskaber, Vogne og Seletøj; der findes, som det ærede Medlem ved, en Mængde forskellige Ting paa en saadan Ejendom, og alt dette har Mulighed for at være smittefarligt. Og selv om vi har slaaet Besætningen ned paa en saadan Ejendom, og der kommer nye Dyr, kan disse nye Dyr meget godt tilfældigvis føre Smitten med sig fra en anden Ejendom. Det sker sjældent, da der er desinficeret, men man kan ikke — og det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich —, man kan ikke desinficere en Bondegaard, saaledes som man i Lægevidenskaben desinficerer en Pincet; man kan ikke ned-sænke en Bondegaard i Sublimatvand. Det eneste Middel, der kunde anvendes, hvis man skulde gaa til en radikal Desinfektion, var, at man brændte alle de Gaarde, hvor der havde været Mund- og Klovesyge. Hvis de sønderjydske Gaarde var blevet brændt, er det ogsaa sandsynligt, at Aalborg Amt ikke havde faaet Sygdommen. Jeg tror, at de Midler, der nu bringes i Anvendelse, i det hele og store er tilfredsstillende og virker godt. Der er en Ting, som det navnlig i de sidste Aar har glædet mig at lægge Mærke til, nemlig at naar man har afspærret en Besætning, der ikke bliver slaaet ned, har det vist sig, saaledes som det ærede Medlem ogsaa sagde, at Afspærringen kan gennemføres saa effektivt, at det er meget sjældent, at Sygdommen breder sig til Nabogaarden. Det forekommer mig at være et godt Vidnesbyrd om, at Sagen tages med Alvor, og at Foranstaltningerne gennemføres paa tilfredsstillende Maade. Jeg tror ikke, vi skal blive nervøse. Det, der er sket, er selvfølgelig overordentlig beklageligt; men jeg tror dog ikke, vi skal være bange for, at vi staar overfor en ny Epidemi. Forhaabentlig er det de uundgaaelige Efter-nøletilfælde, der altid kommer efter en Epidemi, og jeg haaber, at vi netop af deres Tilstedeværelse kan slutte os til, at vi er ved den endelige Afslutning.

Pinstrup: Jeg kan ikke følge den højtærede Minister i hans Betragtning med Hensyn til Tilfældeneovre ved Aalborg. Det er ganske givet, at hvis der ikke var ført Kvæg fra de smittede Besætninger til Aalborg Marked, hvis de havde været dræbt, havde vi ikke faaet denne Sygdom deroppe. Det kan ikke nytte, at den højtærede Minister henviser til Møddinger og andet slikt. Vi fører ikke Møddinger eller Redskaber fra Sønderjylland til Aalborg Amt. Ejeren, hvor Tilfældene har været, maa selv sørge

for at desinficere sin Gaard. Det er muligt, det kan slaa fejl, det skal jeg ikke benægte, men det er der i og for sig ikke noget at gøre ved. Naar man tror, at vi er ved Slutningen af Epidemien, siger jeg: Lad os saa tage det sidste Krafttag, og jeg tror, man ikke kan komme bort fra, at det sidste Krafttag er at slaa Besætningerne ned. Der er en meget bitter Stemning oppe i Aalborg Amt mod de Folk, der har taget disse Kreaturer hjem. Man kan sige, at de kunde have ladet være med paa Markedet at købe Kreaturer, og det er jo det sikreste, men det er Folk, der er vant til ofte at skifte Besætning og handle. Man kan naturligvis ikke forbyde Folk at føre Kreaturer Syd fra, men Landmændene kunde lade være med at købe dem, saa kom Kreaturerne ikke. Det vilde være det fornuftigste, om man lod være.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, inden denne Forhandling slutter, at naar han sagde, at vi lader de syge Dyr staa, gør vi netop ikke det. Vi har de sidste Aar slaaet ned hver eneste Gang, der er opstaaet et Sygdomstilfælde. Kun, hvor der har været ganske særlige Forhold til Stede, hvor det har drejet sig om værdifulde Besætninger paa afsidesliggende Steder, hvor Afspærringen kunde gøres effektivt baade for Mennesker og Dyr, har man ment at kunne spare disse Penge. Naar Besætningerne ikke er slaaet ned i Aalborg Amt, skyldes det netop, at der har været særlige Forhold til Stede. Og foruden den almindelige lokale Afspærring har vi ogsaa foretaget Amtsafspærringer, hvilket ogsaa har vist sig at kunne gennemføres. Endelig vil jeg til det ærede Medlem Hr. Pinstrup sige, at Folk i Aalborg Amt ikke maa blive bitre. Vi har prøvet noget lignende i saa at sige alle Amter, i Københavns Amt, Sorø Amt, Præstø Amt, paa Lolland-Falster, i Svendborg Amt. Man har der maattet finde sig i, at der blev lukket af for Eksporten i mange Uger. Jeg ved vel, at Aalborg Amt rammes særlig haardt, og det er i høj Grad beklageligt; men der er ingen Grund til at blive bitter. Det er en Ulykke, der kommer over os, og den er for saa vidt uafvendelig, fordi dette Smitstof findes saadanne Steder, at man ikke med eet Slag kan dekretere, at nu skal Smitstoffet være ude af Verden. Jeg haaber, som sagt, at disse 12 Tilfælde maa være Afslutningen og saa vil Afspærringen af Aalborg Amt, meget hurtigt kunne ophæves, maaske ved Udryddelse af de smitsomme Besætninger. At det kan være overordentlig kedeligt, medens